

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:
Βαθμός Προτεραιότητας:

31 ΔΕΚ. 2013

Μαρούσι, 30 -12 -2013
Αρ.Πρωτ.: 199780/ ΙΗ ΕΞ.
176824 εισ.

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
e-mail : tke@minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 65
ISBI

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Αναφορών

ΚΟΙΝ : Βουλευτή κ.
- Νίκο Νικολόπουλο

ΘΕΜΑ : «Απάντηση σε Αναφορά»
ΣΧΕΤ.: Έγγραφό σας: ΠΑΒ 1510/19-11-2013

Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό έγγραφό σας το οποίο κατέθεσε ως Αναφορά ο Βουλευτής κ. Νίκος Νικολόπουλος σχετικά με το μάθημα των Θρησκευτικών της Γ' Λυκείου, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Από το αρ.7552/25.11.2013 σχετικό με το ως άνω θέμα έγγραφο του ΙΕΠ προκύπτει ότι το μάθημα των Θρησκευτικών είναι ενταγμένο στην παρεχόμενη από την Πολιτεία εκπαίδευση. Ως εκ τούτου, υπηρετεί τους γενικούς σκοπούς της παιδείας, όπως αυτοί ορίζονται από το Σύνταγμα (άρθρου 16, παρ. 2) και τους Νόμους. Η θρησκευτική αγωγή των μαθητών συνιστά όρο της ηθικής και πνευματικής τους ανάπτυξης και έχει ύψιστη παιδαγωγική και κοινωνική σημασία. Χωρίς να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι η θρησκευτική αγωγή των παιδιών πραγματοποιείται στο πλαίσιο και άλλων θεσμών (οικογένεια, Εκκλησία), η παροχή της στο σχολικό περιβάλλον λειτουργεί συμπληρωματικά και συντελεί στην ολοκληρωμένη μόρφωσή τους. Με αφορμή την πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή για το νέο πρόγραμμα του Λυκείου, ήρθε και πάλι στο προσκήνιο της δημοσιότητας το ζήτημα του μαθήματος των Θρησκευτικών, το οποίο συχνά εγκαλείται για δογματικό κατηχητισμό και ως εκ τούτου υποστηρίζεται ότι δεν έχει θέση στο σύγχρονο σχολείο.

Ωστόσο, η Πολιτεία αντιλαμβάνεται όχι μόνο τη διαχρονική σχέση της Ορθόδοξης Παράδοσης με τον ελληνικό πολιτισμό, αλλά και την ευθύνη της για σοβαρή και υπεύθυνη θρησκευτική αγωγή και μάλιστα στο πλαίσιο της προσέγγισης και διαχείρισης θεμάτων διαπολιτισμικής αγωγής, θρησκευτικού φονταμενταλισμού, αποδοχής της θρησκευτικής ετερότητας, ηθικής ανάπτυξης και συμπεριφοράς κ.ά. Οι σημερινοί μαθητές και οι αύριανοί πολίτες χρειάζεται να γνωρίζουν έγκυρα τις πραγματικές διαστάσεις του θρησκευτικού φαινομένου, κατ' εξοχήν τη διαχρονική σχέση της ελληνικής κοινωνίας με την παράδοση και τον πολιτισμό της Ορθοδοξίας. Η Ελληνική Πολιτεία έχει ευθύνη για μια σύγχρονη, σοβαρή και υπεύθυνη θρησκευτική αγωγή. Για να μπορεί να διαχειριστεί το θρησκευτικό φαινόμενο στην πολυεΐδεια και πολυπλοκότητά του, είναι ανάγκη οι πολίτες να γνωρίζουν έγκυρα τις πραγματικές

διαστάσεις του. Το σχολείο είναι κοινότητα ολόπλευρης ζωής και γνώσης, εστία κοινωνικοποίησης. Για τον λόγο αυτό, χρειάζεται να εμπεριέχει ελεύθερα και μια ερμηνευτική αναζήτηση νοήματος του βίου, να δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ανάλυση της φύσης του νοήματος αυτού, στα μορφωτικά αγαθά που πρέπει να διερευνηθούν και να ανακαλύψουν οι μαθητές ως απαραίτητη υποδομή για την ίδια τους τη ζωή.

Τα τελευταία χρόνια το μάθημα των Θρησκευτικών στη χώρα μας, διατηρώντας και επεκτείνοντας τον γνωσιακό και παιδαγωγικό χαρακτήρα του, ανταποκρίνεται στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών. Δίχως καθόλου να απεμπολεί τα θεμελιώδη συστατικά της ελληνορθόδοξης παράδοσης, υπηρετεί έναν «θρησκευτικό γραμματισμό», ο οποίος με τη σειρά του εντάσσεται σε έναν ευρύτερο πολιτισμικό εγκλιματισμό στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα. Πρόκειται για μία καίρια διάσταση της θρησκευτικής αγωγής, που συμβάλλει στη δημιουργία θρησκευτικά συνειδητοποιημένων και διαλεγόμενων πολιτών. Το μάθημα των Θρησκευτικών στο Λύκειο ασφαλώς έχει επίκεντρο τη θρησκευτική παράδοση του τόπου, όπως αυτή σαρκώθηκε στη ζωή και αποτυπώθηκε στα μνημεία του πολιτισμού της Ορθοδοξίας. Επιπλέον, συζητά τα ηθικά και υπαρξιακά ερωτήματα των μαθητών του Λυκείου ως ερμηνευτική αναζήτηση του νοήματος, ως υποδομή για την ίδια τη ζωή. Ακόμη, ο κάθε μαθητής ή μαθήτρια είναι χρήσιμο και πολύτιμο να γνωρίζει τη θρησκευτική παράδοση του τόπου και συνάμα μπορεί να γνωρίζει και να διαλέγεται με τις χριστιανικές παραδόσεις που υπάρχουν στην Ευρώπη και γενικότερα στον κόσμο, αλλά και με τα μεγάλα θρησκευτικά και ιδίως όσα ενδιαφέρουν ιδιαίτερα την ελληνική κοινωνία. Η διευρυμένη αυτή θρησκευτική εκπαίδευση εξετάζει με ερευνητικό, κριτικό και διαλεκτικό τρόπο τι συνεισέφερε στην ιστορία και στον πολιτισμό η κάθε θρησκευτική παράδοση, αποβλέποντας στον θρησκευτικό γραμματισμό, αλλά και στην ευαισθητοποίηση και στον αναστοχασμό των μαθητών απέναντι στο δικό τους θρησκευτικό και ηθικό προβληματισμό.

Η Κοινοβουλευτική Συνδιάσκεψη του Συμβουλίου της Ευρώπης με τη Σύσταση 1720 του έτους 2005 προτείνει απλώς το θρησκευτιολογικό πρότυπο διδασκαλίας των θρησκειών, για να διασφαλίσει έτσι την αμεροληψία και αντικειμενικότητα στην παρουσίασή τους. Ωστόσο, η ανακάλυψη των διαφόρων θρησκειών και κυρίως των θρησκειών γειτονικών χωρών από τους μαθητές, συστήνεται να γίνεται παράλληλα με τη γνωριμία της δικής τους θρησκείας. Θεωρούμε, πάντως, ότι με τη Σύσταση αυτή ανοίγει μια μεγάλη συζήτηση στην Ευρώπη και συνεπώς και στη χώρα μας. Σε κάθε περίπτωση, όμως, δεν είναι δυνατό να υπάρχει τεχνητή ομοιομορφία και κοινή αντιμετώπιση της διδασκαλίας του θρησκευτικού φαινομένου για κάθε χώρα, ανεξάρτητα από τα ιδιαίτερα πολιτιστικά, θρησκευτικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά της.

Οι ώρες διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών σύμφωνα με τις διατάξεις για την «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις» (ν.4186,ΦΕΚ193Α/17.9.2013) σχετικά με το Λύκειο -όπως και στο Γυμνάσιο- παραμένουν ως είχαν, δίχως καμία περικοπή.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υφυπουργού
2. Ι.Ε.Π.
3. Τ.Κ.Ε.